

*KIRÁLY LEVENTE***Eventyr**

A várost most eső áztatta, mosta át, gombafelhő közepén ül, spórák hullnak alá, egy messzi sívotagból jött por, hatalmas felhő, az eső piszkos sárga, a nap nem még, csak egy madár csivitel, bolond talán, mert választ nem kap, újra esni fog, ezt tudhatná is, Derszu mondta, mikor indultak a katonák, és Eventyr messze még. Eventyrig nem jut el ez a szél, a föld sem forog tovább, Eventyrbe fjordokból jön a szél, por nincs, sem madár. Eventyr messze még.

Isopropanol

Ez a drog kétséget nem hagy, sem másnaposságot, mikor elvonulnak a katonák, döglött agysejtek sem hevernek mezőn, békét aláírni nem kell, felcserek kezében bénán lóg a zacskó vér, infúzió, nyakban kiskanál. Ez a drog nem hat, csak várakozás, és érzés: hátha mégis. Ezt a drogot nem szedni, szívni, lőni kell, csak benntartani, mint a drága levegőt, érezni, mint a még drágább vizet, elérhetetlen napot.

Dalra kelt

Eliramlik az élet, hétszirmú vagy, virág. Ágbogak az égből, egy kémény sem füstöl, lehetsz még jó, vigyázz. Az utca túloldalán esik, ezen nem, a nyakkendő megértik, nem énekelnek, s mint a tehen, lilák. Ha szereted, mondd meg, ha nem, akkor mondd meg neki azt, mit nem lehet érteni, egyszerű pofon, ennél már nem lehetsz ostobább. Ha mindig

*gondolkodni kéne, belefáradnánk, szent igaz, átmenetek
vannak mégis, ismerd el, különbség is, hogyne, hát menni kell
előre, vagy épp hátra, mindegy is, csak menni, menni kell, úgy
van, mindegy merre, csak tovább és tovább. Látod, a felhők
nem olyan szürkék, mint rég, mindjárt az eső eláll, a
madarak sűrögnek, tollat bontogatnak, nem, pont nem
ostobák. A magot elengeded, koppant, elgurult, csak egy
hónap, s ott virul a kertben, lilán. Elsubanni kéne, senki nem
is venne észre, a világ még itt hagy, ha eléggé nem vigyáz.
Szirmok a járdán, lásd, kétszínű, és elhull a virág.*

